

Kniha NACISTICKÉ KOŘENY ‚BRUSELSKÉ EU‘ v češtině!

reformy.cz/nacisticke-koreny-bruselske-eu

ReformyCz

22.5.2010

Co jste se už vždycky chtěli o bruselské EU dovědět, ale nikdo se vám to neodvážil říci!

Přinášíme Vám recenzi Vladislava Herinka knihy: NACISTICKÉ KOŘENY ‚BRUSELSKÉ EU‘

nyní nově v češtině PDF!

Kdo považuje zde zobrazenou titulní stránku knihy za urážející, svůj názor po jejím přečtení zaručeně změní. Váha důkazů je natolik drtivá, že o oprávněnosti hákového kříže na tomto místě nemůže být sebemenší pochyby.

Když jsem ji sám zahlédl čirou náhodou v internetu, hledaje materiál o norimberských procesech s nacistickými válečnými zločinci, myslel jsem, že to je jen jakýsi „kunderovský žert“. Rudá hvězda by se za určitých okolností snad dala považovat za dobrý začátek designu nového loga Komise EU, ale hákový kříž? Cesty boží jsou někdy nevyzpytatelné a brouzdání globální džunglí informací o to víc. Zajímal jsem se původně o odtajněné spisy norimberských procesů, především o případ Mengele, který byl, jak jsem se k svému překvapení kdysi dověděl, odsouzený v nepřítomnosti tribunálem v Norimberku za vraždu ca. 3000 židovských dvojčat a 40.000 dalších obětí, které poslal do plynu, „jen“ k doživotnímu odnětí svobody. Jiní vyfasovali za méně provaz. Mimochodem jak se později ukázalo, v okamžiku rozsudku roku 1947 nebyl Dr. Mengele vzdálený od Norimberku víc než 2 hodiny jízdy autem.

Co jsem ale nakonec v archivech našel, bylo neméně otřesnější než skutečnosti o věru neuvěřitelném diletantství tehdejších německých úřadů při pokusech o jeho dopadení. Čím si osvětimský „anděl smrti“

asi tak mohl být jist, když si nechal argentinskými úřady vystavit pas na jméno José Mengele (sic!), s nímž pak v 60. letech „inkognito“ procházel letištními kontrolami? Hesenská zemská vláda po desetiletích spánku šípkové Růženky teprve roku 1985 vypsala na jeho dopadení na tehdejší dobu astronomickou sumu 1 milion marek, kterou zainteresované organizace navýšily o dalších 6 milionů. V době, kdy se dotyčný už 6 let zpovídal ze svých hříchů v očištění poté, co se před svými pronásledovateli proklíčkoval na věčnost přes zátoku u Sao Paula, kde se r. 1979 utopil.

Nechal jsem tedy pátrání po stopách „anděla smrti“, který tak rafinovaně unikl spravedlivému trestu. Nicméně stránky http://www.profit-over-life.org/index_en.html, <http://www.dr-rath-foundation.org/> a <http://www.relay-of-life.org/> mi to vynahrady a přinesly spoustu zajímavých novinek o postmoderních andělech a archandělech, jejichž aktivity nebyly a nejsou o nic zkázonosnější než habilitační aktivity osvětimského řezníka s tuplovaným doktorátem. Když jsem si dočetl knihu s hákovým křížem na obálce, bylo mi definitivně jasné, že to žádný kunderovský žert není.

První otázka, kterou si člověk v takovém okamžiku položí, je, jak je možné, že veřejnost se dovídá o skutečné povaze vzniku bruselské EU od nevýdělečné soukromé nadace, a ne např. z některého z veřejnoprávních médií? Nota bene 63 let po ukončení norimberských procesů se zástupci farmaceutického koncernu IG Farben a teprve v okamžiku, kdy poslední podpis Lisabonské smlouvy byl pouhou formalitou?

Je možné, že orgány Evropské unie si samy dnes už vůbec neuvědomují, z jak jedovatého substrátu 12 let po 2. světové válce vyklíčily? Odpověď na tyto otázky najdeme právě v knize mezinárodního týmu autorů Paula Anthonyho Taylora, Alexandry Niedzwiecké a Matthiase Ratha **NACISTICKÉ KOŘENY ‚BRUSELSKÉ EU‘**.

Česká veřejnost byla o vzniku, účelu a činnosti orgánů Evropské unie informována od samého počátku výlučně zástupci těchto orgánů a jakákoliv byt sebekonstruktivnější kritika na jejich adresu je vnímána jako politicky nekorektní či dokonce jako antievropská. Vzpomeňme, co se před rokem chystala podniknout skupina psychiatrů v případě, že by prezident Václav Klaus odmítl Lisabonskou smlouvu podepsat. Můžeme být opravdu zvědaví, pro koho budou tito pánové chystat svěřací kazajku, až si přečtou tuto knihu. Nicméně od června 2009, kdy byly desetitisíce stránek protokolů z norimberských procesů odtajněny a na webových stránkách resp. zde a zde veřejnosti zpřístupněny, a kdy pravda o skutečné povaze bruselské EU vyšla konečně najevo, vyzní i ta sebeostřejší kritika ex post spíš jako nevinné škádlení.

Pro pamětníky a oběti přeživší holocaust není tajemstvím, že klíčovou roli v jedné z nejhorších tragédií lidstva sehrál chemický a farmaceutický koncern IG Farben, podle lokality pobočky v Osvětimi svého času nazývaný též IG Auschwitz. Ale málokterý z nich si dnes asi ještě vzpomene, že 7 kilometrů od hlavního vyhlazovacího tábora v Osvětimi se nacházel průmyslový areál o rozloze 24 km² (8 x 3km), na němž se nacházela tehdy největší chemička světa, kterou tam mateřský koncern IG Farben postavil a kde do úmoru dřeli a v plynu umíraly desetitisíce moderních otroků a pokusných lidských morčat z celé Evropy. Vyhlídky, že by v téhle továrně na smrt přežili víc než 6 měsíců, byla nulová.

Ti nezkompromitovanější členové představenstva a dozorčí rady koncernu IG Farben byli v poválečných procesech s nacistickými zločinci odsouzeni k dlouholetým nepodmíněným trestům odnětí svobody. Co však bylo veřejnosti donedávna s ďábelskou vynalézavostí utajováno, je, že hned po odpykání trestu opět zasedli na klíčová místa v představenstvech a dozorčích radách koncernů, jež vznikly rozbitím resp. restrukturalizací původní I.G. Farben: BASF, Bayer a Hoechst.

Jeden ze zakládajících členů Evropského hospodářského společenství, organizace, z níž se Evropská unie nakonec vznikla, německý právník a prominentní nacist (člen NSDAP 1933 – 45) prof. dr. Walter Hallstein např. roku 1939 jako univerzitní profesor a člen Svazu „ochránců práva“ – samozřejmě nacistického – veřejně podpořil norimberské rasové zákony a rasistickou pseudofilozofii „krve a půdy“. Poté, co Hallstein dotazník, po válce mu předložený Američany v rámci procesu denacifikace, padělal a veškeré své nacistické aktivity nejen že popřel, ale dokonce se snažil vyvolat dojem, že i on sám se stal ‚obětí nacizmu‘ (v knize najdeme fotokopii dotazníku), se roku 1957 stává prvním a zakládajícím prezidentem Evropské komise. Na fotce z r. 1957 dokumentující podpis tzv. „Římské smlouvy“, jejímž logickým vyvrcholením je ta „Lisabonská“, sedí tento ‚vlk v rouše beránčím‘ hned vedle prvního poválečného západoněmeckého kancléře Konráda Adenauera. Stejně jako dnes jeho nástupci, i on úřadoval bez demokratické kontroly 10 let jako prezident Evropské komise, čímž položil základní kameny, na nichž pochybné a nedemokratické struktury ‚ Bruselské EU‘ dodnes fungují.

Dalším nacistou v Norimberku odsouzeným za válečné zločiny a otrokářské aktivity koncernu IG Farben byl Fritz Ter Meer, jenž roku 1956 po odpykání trestu předsedl z vězeňské pryčny rovnou na křeslo předsedy správní rady koncernu BASF. I on je dnes považován za jednoho z architektů korporativní moci ‚ Bruselské EU‘.

A jak se říká, do třetice všeho dobrého, v Norimberku obžalovaný, ale zázrakem trestu uniknuvší Carl Wurster, který se už roku 1952 stal v nově založené chemičce BASF předsedou správní rady. Také on je považován za jednoho z ‚ otců zakladatelů EU‘. Do roku 1945 člen dozorčí a správní rady firmy DEGESCH, Deutsche Gesellschaft für Schädlingsbekämpfung, Německé společnosti pro potírání škůdců (rozuměj „hmyzu“), pobočky koncernu IG Farben, která vlastnila

mimo jiné i patent na výrobu neblaze proslulého insekticidu Zyklon B. Ten, jak známo, se skvěle osvědčil ve vyhlazovacích táborech i při potírání milionů židovských „škůdců“. Carl Wurster se po válce celá desetiletí navíc profiloval i v roli zákulisní deus ex machina evropské integrace a jako mimořádně vlivný lobbyista chemického průmyslu a poradce špičkových politiků ve Spolkové republice. Především dlouholetý kancléř Helmut Kohl, pro něhož se r. 1959 stalo místo referenta ve Svazu chemického průmyslu v Ludwigshafenu odrazovým můstkem jeho závratné politické dráhy, si Wursterova poradenství velmi vážil. Mimochodem jedno náměstí v centru města dodnes nese jméno tohoto prominentního poradce. Na níže citované webové stránce lze shlédnout autentické archivní dokumenty, např. projev hlavního žalobce v norimberských procesech s válečnými zločinci v koncernu IG Farben, Telforda Taylora, včetně videozáznamů z norimberských procesů, uložených v archivu Stevena Spielberga v Muzeu na památku obětí holocaustu ve Washingtonu. Na stránce [zde](#), se dočteme další podrobnosti, jimž uvěřit také nebude lehké. Zvlášť pamětníci, šest desetiletí krmení báchorkami o vznešených pohnutkách a cílech evropského sjednocení pod modrou vlajkou s dvanácti kruhově seskupenými žlutými hvězdami, si budou připadat jako v Jiříkově vidění. Dovolím si na tomto místě nabídnout výňatek z úvodu této pozoruhodné knihy, jejíž česká verze se připravuje.

?

V knize Nacistické kořeny ‚bruselské EU‘ vás budeme informovat o věcech, jimž mnozí čtenáři zpočátku nebudou – z pochopitelných důvodů – ochotni uvěřit. Budou si patrně říkat, že kdyby tak dalekosáhlé, v této knize dokumentované historické údaje byly skutečně pravdivé, určitě by se o nich bývali doslechli už dřív. <http://www.relay-of-life.org/> Ale právě z toho důvodu považujeme za svou povinnost čtenáře nejen povzbudit, aby si tuto knihu z naší webové stránky stáhli, ale aby naši stránku navštěvovali a dokumenty ze zdrojů na ní uvedených studovali.

Téměř tři čtvrtě století byl svět udržován v klamně představě, že 2. světovou válku má na svědomí jakýsi uvřískaný psychopat Adolf Hitler se svou suitou rasisticky motivovaných magorů, nacistů. Skutečnost je ale jiná: 2. světová válka byla především dobytčnou válkou, která probíhala v režii petrochemického a farmaceutického koncernu, jehož cílem bylo ovládnutí multibilionového globálního trhu v oblasti vznikajících patentovaných chemických výrobků.

Oficiální dokumenty amerického Kongresu a tribunálu s válečnými zločinci v Norimberku jednoznačně dokazují, že 2. světová válka byla tehdy největším a neblaze proslulým petrochemickým a farmaceutickým kartelem své doby, německým IG Farben, jehož součástí byly firmy Bayer, BASF, Hoechst a další chemičky, z logistického a technického hlediska nejen připravována, ale především umožněna. Jak obžaloba v Norimberku nakonec jednoznačně prokázala, bez zmíněné účasti koncernu IG Farben by ke 2. světové válce ani nemohlo dojít.

V této knize se dále dovíte, že už 1. světová válka, druhá největší tragédie 20. století, byla ve skutečnosti prvním pokusem o světovládu, iniciovaným zástupci těch samých korporálních zájmů. Navíc poté, co oba pokusy o vojenské podmanění Evropy a celého světa selhaly, zmíněný petrochemický a farmaceutický Kartel investoval do třetího pokusu: dobýt Evropu ekonomicky a politicky nastolením loutkové ‚bruselské EU‘.

Proto vůbec nepřekvapuje, že nábor klíčových aktérů pro bruselskou EU probíhal v líhních technokratů, kteří už měli plány pro poválečné uspořádání Evropy připravené – pod kontrolou koalice nacistů a Kartelu. Tato kniha vám poslouží jako úvod k pochopení pohnutek a strategie satrapů tohoto kartelu, kteří se po válce jednoduše převlékli z vojenských uniforem do elegantních šedých

obleků, přičemž jejich metody a cíle nedoznaly změny hodné zmínky. Nejznámější z nich byl Walter Hallstein, první prezident tak zvané ‚Komise Evropské unie‘.

Odpověď na otázku, proč jste vlastně ještě nikdy neslyšeli o těchto otřesných skutečnostech, je v podstatě jednoduchá: po roce 1945 Kartel investoval stovky miliard dolarů do dezinformační kampaně, jejímž prvořadým cílem bylo, přepsat evropské a světové dějiny a zahladit tím stopy své zločinecké minulosti. Tato nesmírně nákladná kampaň, zastírající korporační původ obou světových válek, byla evidentně podmínkou třetího pokusu Kartelu o dobytí a kontrolu Evropy – tentokrát pod vlajkou bruselské EU.

Kartel byl nepochybně zainteresován na tom, aby s pomocí bruselské EU získal kontrolu nad Evropou, aniž by temný původ sadby, z níž vzklíčila, vyšel najevo. Tento plán, jak vidno, nakonec selhal. Zveřejnění naší knihy a desetitisíců autentických dokumentů znamená, že experimentu bruselské EU zvoní hrana. Žádný demokrat, žádná organizace, žádná politická strana teď už nebudou moci podpořit třetí pokus o dobytí Evropy.

Tato kniha je zároveň jedinečnou šancí pro politiky a politické strany, kteří Kartelu doposud sedaly na vějičku a bruselskou EU podporovali, aniž by měly sebemenší potuchy o jejím původu nebo chápali její skutečný záměr. K těm bohužel patří i 27 hlav států, které svým podpisem ‚Lisabonskou smlouvu‘ stvrdily, přičemž většina z nich si neuvědomovala, že tím zároveň schválila i ‚zmocňovací zákon‘, jímž Kartelu a jeho satrapům spadla kontrola Evropy do klína. Tito politikové a politické strany teď mají jedinečnou příležitost toto ‚nedopatření‘ napravit a podporu modelu Evropy, vybudovaném na lži a klamu, veřejně odvolat.

Dovolujeme si čtenáře povzbudit a požádat je, aby nám pomohli šířit poselství této knihy dál – v rodině, mezi přáteli, kolegy v práci a ve svém bezprostředním okolí, v obci. Navíc je naléhavě žádáme, aby své politické zástupce na lokální, regionální, národní a nadnárodní úrovni konfrontovali s informacemi v této knize obsažené. Tím je postaví před dilema: buď i nadále strkat hlavu do písku a tím bezhlavě podporovat nastolení diktatury korporálních zájmů v Evropě, nebo se rozhodně postavit za demokracii, zdraví a životní zájmy milionů Evropanů. To, k jakému rozhodnutí vaši politici ve svém postoji k bruselské EU dospějí, bude nejdůležitějším zásadním rozhodnutím jejich politické dráhy.

Poté, co poslední pokus Kartelu o kontrolu Evropy roku 1945 selhal, jednou z nejčastěji uplatňovaných výmluv jeho politických satrapů bylo, že o tom „nevěděli“. Po zveřejnění této knihy už ale žádný politik nebude moci něco takového tvrdit a pokračovat v podpoře „bruselské EU“.

Čeho je teď z historické perspektivy nejvíc zapotřebí, je, aby lidé začali konečně jednat. To je obzvlášť naléhavé, protože politici v mnoha evropských zemích se nechali korporálními zájmy petrochemického a farmaceutického Kartelu natolik zmanipulovat, že už přestali být nezávislými reprezentanty zájmů svých voličů. Budoucím garantem svobody, demokracie a nezávislosti evropských národů se nyní může stát jedině široké, lidové hnutí.

 <http://brianakira.files.wordpress.com/2009/03/eu-nazi-flag1.gif>

0

Article Rating

Sdílejte přátelům

Bože nacistická EU předtím sovětské socialistická EU. Už si vyberte. Melete páté přes deváté jak se vám to hodí. Dostaly jste se do EU parlamentu měly jste šanci nevyužily jste ji tak nekydejte blbosti.